I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 797/85 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 12ης Μαρτίου 1985
για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 42 και 43,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν οι στόχοι της κοινής γεωργικής πολιτικής, που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) της συνθήκης, χωρίς να βοηθήσουμε τη γεωργία να συνεχίζει να βελτιώνει την αποτελεσματικότητα των διαρθρώσεών της, ιδίως στις περιοχές που παρουσιάζουν ιδιαίτερα οξυμμένα προβλήματα·

ότι η βελτίωση αυτής της αποτελεσματικότητας των διαρθρώσεων αποτελεί απαραίτητο στοιχείο για την ανάπτυξη της κοινής γεωργικής πολιτικής· ότι πρέπει, επομένως, να βασίζεται σε κοινοτική θεώρηση και σε κοινοτικά κριτήρια·

ότι οι διαφορές ως προς τα αίτια, τη φύση και τη σοβαρότητα των διαρθρωτικών προβλημάτων στη γεωργία ενδέχεται να απαιτούν διαφοροποιημένες λύσεις ανάλογα με τις περιοχές, προσαρμοστέες με την πάροδο του χρόνου· ότι οι λύσεις αυτές πρέπει να συμβάλουν στη συνολική οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη κάθε συγκεκριμένης περιοχής· ότι το καλύτερο αποτέλεσμα είναι δυνατόν να επιτευχθεί αν τα κράτη μέλη, με βάση κοινοτική θεώρηση και κοινοτικά κριτήρια, εφαρμόζουν την κοινή δράση μόνα τους και με τα δικά τους νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέσα·

ότι η γεωργική διάρθρωση στην Κοινότητα χαρακτηρίζεται από μεγάλο αριθμό εκμεταλλεύσεων, οι οποίες στερούνται των διαρθρωτικών προϋποθέσεων που θα επέτρεπαν την εξασφάλιση δικαίου εισοδήματος και δικαίων συνθηκών διαβίωσης·

ότι, στο μέλλον, οι μόνες εκμεταλλεύσεις που θα είναι ικανές να προσαρμόζονται στην οικονομική ανάπτυξη θα είναι εκείνες, ο κάτοχος των οποίων έχει τα κατάλληλα επαγγελματικά προσόντα και στις οποίες η αποδοτικότητα εξακριβώνεται με την τήρηση λογιστικής και με σχέδιο ουσιαστικής βελτίωσης·

ότι, με τη σημερινή οικονομική κατάσταση, οι κοινοτικές ή εθνικές ενισχύσεις πρέπει να δίνονται στις εκμεταλλεύσεις, το εισόδημα εργασίας των οποίων είναι χαμηλότερο από τα παρεμφερή εισοδήματα και οι οποίες, κατά συνέπεια, έχουν μεγαλύτερη ανάγκη·

ότι η προσαρμογή των διαρθρώσεων των εκμεταλλεύσεων με αύξηση της παραγωγικότητας, η οποία μεταφράζεται σε αύξηση παραγωγής, προσκρούει σε ανυπέρβλητα εμπόδια λόγω της κατάστασης που επικρατεί στις αγορές πολλών γεωργικών προϊόντων· ότι φαίνεται απαραίτητο να περιοριστούν οι ενισχύσεις αυτές στις επενδύσεις που επιτρέπουν να μειωθεί το κόστος παραγωγής και να βελτιωθούν οι συνθήκες διαβίωσης και εργασίας ή που αποσκοπούν στη μετατροπή της παραγωγής·

ότι, εξάλλου, για να επιτευχθεί ισορροπία στις αγορές της Κοινότητας, απαιτούνται ειδικοί όροι για τη χορήγηση ενισχύσεων στις επενδύσεις στους τομείς της παραγωγής χοιρινού κρέατος και γαλακτοκομικών προϊόντων· ότι, για να επιτευχθεί ο στόχος αυτός, πρέπει κατ' ανάγκη να απαγορευθούν οι ενισχύσεις στις επενδύσεις στον τομέα των αυγών και των πουλερικών·

ότι η χορήγηση ιδιαίτερων πλεονεκτημάτων στους νέους γεωργούς μπορεί να διευκολύνει όχι μόνο την εγκατάστασή τους, αλλά και την προσαρμογή της διάρθρωσης της εκμετάλλευσής τους μετά την πρώτη τους εγκατάσταση·

ότι η τήρηση λογιστικής είναι ένα απαραίτητο μέσο για την ορθή εκτίμηση της χρηματοδοτικής και οικονομικής κατάστασης των εκμεταλλεύσεων, και ιδιαίτερα εκείνων που εκσυγχρονίζονται· ότι ένα χρηματοδοτικό κίνητρο μπορεί να ενθαρρύνει την τήρηση της λογιστικής·

(1) ΕΕ αριθ. C 347 της 22. 12. 1983, σ. 15.
(2) ΕΕ αριθ. C 127 της 14. 5. 1984, σ. 157.
(3) ΕΕ αριθ. C 103 της 16. 4. 1984, σ 29.

ότι, προς το συμφέρον μιας ορθολογικής παραγωγής και της βελτίωσης των συνθηκών διαβίωσης, ενδείκνυται να ενθαρρυνθεί επίσης η σύσταση ομάδων, οι οποίες θα αποσκοπούν στην αμοιβαία συνδρομή των εκμεταλλεύσεων ή σε ορθολογικότερη από κοινού χρησιμοποίηση του γεωργικού εξοπλισμού ή στην από κοινού εκμετάλλευση·

ότι πρέπει επίσης, στο ίδιο πάντα πλαίσιο, να ενθαρρυνθεί η δημιουργία γεωργικών ενώσεων που θα αποσκοπούν στην παροχή υπηρεσιών αντικατάστασης ή διαχείρισης·

ότι το Συμβούλιο, βάσει της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Απριλίου 1975 περί της ορεινής γεωργίας και της γεωργίας σε ορισμένες μειονεκτικές περιοχές [1], εξέδωσε τους κοινοτικούς πίνακες των ορεινών περιοχών και ορισμένων μειονεκτικών περιοχών, για τις οποίες πρέπει να ληφθούν σε κοινοτικό επίπεδο ειδικά μέτρα, προσαρμοσμένα στην κατάστασή τους, ιδίως προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι φυσικές συνθήκες παραγωγής και να εξασφαλιστούν λογικά εισοδήματα για τους γεωργούς των περιοχών αυτών·

ότι αποζημίωση που έχει στόχο να αντισταθμίσει τα μόνιμα φυσικά μειονεκτήματα που αναφέρονται στην οδηγία 75/268/ΕΟΚ και η οποία παρέχεται ετησίως στους κατόχους εκμεταλλεύσεων που ασκούν μόνιμα τη δραστηριότητά τους στις μειονεκτικές περιοχές, μπορεί να είναι απαραίτητη για την υλοποίηση των στόχων που καθορίζονται για τη γεωργία των περιοχών αυτών· ότι πρέπει να αφεθεί στα κράτη μέλη η φροντίδα για τον καθορισμό αυτής της αποζημίωσης, ανάλογα με τη σοβαρότητα των υφισταμένων μειονεκτημάτων, μέσα στα όρια και υπό τους όρους που καθορίζονται για τους διάφορους τύπους περιοχών, όσον αφορά τόσο τα ποσά όσο και την παραγωγή·

ότι, επιπλέον, η αποτελεσματικότητα των διαρθρώσεων εκμετάλλευσης σ' αυτές τις περιοχές, εξαιτίας της ύπαρξης μονίμων μειονεκτημάτων, μπορεί να βελτιωθεί μόνο αν αυξηθούν οι ενισχύσεις στις επενδύσεις και μόνο αν μπορούν να χορηγούνται για περιορισμένες επενδύσεις τουριστικού ή βιοτεχνικού χαρακτήρα, που θα επιτρέπουν το συνδυασμό των γεωργικών δραστηριοτήτων με δραστηριότητες συνδεδεμένες με τον τουρισμό και τη βιοτεχνία·

ότι η ορθολογική λειτουργία των εκμεταλλεύσεων και η ανάγκη συντήρησης του φυσικού περιβάλλοντος υπαγορεύουν τη χορήγηση ενισχύσεων σε συλλογικές επενδύσεις για την παραγωγή ζωοτροφών, τη διευθέτηση και τον εξοπλισμό των ορεινών και πεδινών βοσκοτόπων·

ότι πρέπει να εξομοιωθούν με τις περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 5 της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ ορισμένες περιοχές, όπως φυσικά ή εθνικά πάρκα, που χαρακτηρίζονται από ειδικά μειονεκτήματα και στις οποίες η διατήρηση της γεωργικής δραστηριότητας, που υπόκειται, ενδεχομένως, σε ειδικούς όρους, είναι απαραίτητη, προκειμένου να εξασφαλιστεί η συντήρηση του περιβάλλοντος·

ότι πρέπει, εξάλλου, να προβλεφθεί η δυνατότητα για τα κράτη μέλη να λαμβάνουν ιδιαίτερα μέτρα στις ευαίσθητες περιβαλλοντολογικά περιοχές, προκειμένου να εισαχθούν ή να διατηρηθούν γεωργικές πρακτικές συμβιβαστές με τις απαιτήσεις της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος·

ότι πολλές δύσκολες περιοχές της Κοινότητας, και ιδίως εκείνες που καθορίζονται δυνάμει της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ, χαρακτηρίζονται από ειδικά προβλήματα που απορρέουν ιδίως από ενδοδιαρθρωτικές ατέλειες, ελλείψεις των δασικών διαρθρώσεων ή και από ανεπαρκείς αγροτικούς οικισμούς και ότι η κατάργηση ή τουλάχιστον η μείωση των προβλημάτων αυτών μπορεί να αποτελέσει απαραίτητη προϋπόθεση για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων· ότι πρέπει να προβλεφθεί πλαίσιο στο οποίο θα είναι δυνατόν να εντάσσονται ειδικές δράσεις που θα αποβλέπουν στην επίλυση των προβλημάτων αυτών, προβλημάτων ιδιαίτερα οξυμμένων στις περιοχές αυτές·

ότι η κατάσταση των αγορών των γεωργικών προϊόντων και τα κωλύματα που προκύπτουν για την προσαρμογή των διαρθρώσεων των γεωργικών εκμεταλλεύσεων απαιτούν τη συμπλήρωση των γεωργικών μέτρων με ορισμένα ειδικά δασικά μέτρα, προς όφελος αυτών των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, όπως η αναδάσωση γεωργικών παραγωγικών γαιών, η εγκατάσταση ανεμοθραυστών, η δημιουργία αντιπυρικών ζωνών, η κατασκευή δασικών δρόμων και η βελτίωση της εκμετάλλευσης των δασικών εκτάσεων·

ότι τα δασικά μέτρα συνδέονται γενικά και μπορούν να συμβάλουν:

— στη διατήρηση και βελτίωση του εδάφους, της πανίδας, της χλωρίδας και της υδατικής ισορροπίας στην επιφάνεια και υπογείως,

— στην παραγωγικότητα των γεωργικών εδαφών με τη βελτίωση των φυσικών συνθηκών γεωργικής παραγωγής και στην καλύτερη χρησιμοποίηση του εργατικού δυναμικού στη γεωργία·

ότι η ανάπτυξη και η εξειδίκευση στη γεωργία απαιτούν αξιοσημείωτη άνοδο του επιπέδου της γενικής, τεχνικής και οικονομικής κατάρτισης του ενεργού γεωργικού πληθυσμού, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για νέους προσανατολισμούς στη διαχείριση, την παραγωγή και την εμπορία, καθώς και για τους νέους που σκοπεύουν να εγκατασταθούν ή έχουν πρόσφατα εγκατασταθεί σε μια εκμετάλλευση·

[1] ΕΕ αριθ. L 128 της 19. 5. 1975, σ. 1.

ότι, σε πολλές περιοχές, η ανεπάρκεια των διαθέσιμων μέσων για την επαγγελματική κατάρτιση και επιμόρφωση, και ιδίως των μέσων για την επιμόρφωση των διευθυντών και των διαχειριστών συνεταιρισμών ή γεωργικών ομάδων, αποτελούν εμπόδιο στις προσπάθειες που απαιτούνται για την απαραίτητη προσαρμογή των γεωργικών διαρθρώσεων·

ότι, εξάλλου, η εφαρμογή προτύπων σχεδίων, περιλαμβανομένων και των μέτρων για τη διάδοση των αποτελεσμάτων των εργασιών και των εμπειριών όσον αφορά τις γεωργικές διαρθρώσεις, μπορούν να διευκολύνουν την προσαρμογή της κοινοτικής γεωργίας·

ότι το σύνολο των σχεδιαζομένων μέτρων έχει σημασία για την Κοινότητα και αποβλέπει στην επίτευξη των στόχων που προσδιορίζονται στο άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο α) της συνθήκης, συμπεριλαμβανομένων των διαρθρωτικών μεταβολών που είναι αναγκαίες για την καλή λειτουργία της κοινής αγοράς· ότι, ως εκ τούτου, τα μέτρα αυτά συνιστούν κοινή δράση κατά την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 1970 περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής [1]· ότι πρέπει, εξάλλου, να αυξηθεί η κοινοτική χρηματοδότηση για ορισμένες περιοχές και για ορισμένα μέτρα, προκειμένου να καταστούν τα σχεδιαζόμενα μέτρα εντελώς αποτελεσματικά·

ότι, εφόσον η Κοινότητα συμμετέχει στη χρηματοδότηση αυτής της κοινής δράσης, πρέπει να είναι σε θέση να βεβαιώνεται ότι οι διατάξεις που θεσπίζονται από τα κράτη μέλη για την εφαρμογή της συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων· ότι, για το σκοπό αυτό, πρέπει να προβλεφθεί διαδικασία η οποία να καθιερώνει στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής στο πλαίσιο της Μόνιμης Επιτροπής Γεωργικών Διαρθρώσεων, που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 1 της απόφασης του Συμβουλίου της 4ης Δεκεμβρίου 1962 περί του συντονισμού της πολιτικής επί των γεωργικών διαρθρώσεων [2] και η οποία να περιλαμβάνει, όσον αφορά τα χρηματοδοτικά θέματα, διαβούλευση με την επιτροπή του ΕΓΤΠΕ, που προβλέπεται στα άρθρα 11 έως 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70·

ότι πρέπει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, με βάση έκθεση που υποβάλλεται από την Επιτροπή, να μπορούν να εξετάζουν κάθε χρόνο τα αποτελέσματα των εφαρμοζομένων εθνικών και κοινοτικών μέτρων, έτσι ώστε να μπορούν να εκτιμούν την ανάγκη συμπλήρωσης ή προσαρμογής του θεσπισθέντος καθεστώτος·

ότι τα κοινοτικά μέτρα που προβλέπονται σε οριζόντιο επίπεδο απαιτούν την προσαμοργή ορισμένων ειδικών κοινών δράσεων που έχουν εγκριθεί από το Συμβούλιο υπέρ ορισμένων περιοχών προς τους όρους που προβλέπονται στα νέα μέτρα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Προκειμένου να ενισχυθεί η συνεχής ανάπτυξη της γεωργίας στην Κοινότητα, θεσπίζεται κοινή δράση, κατά την έννοια του άρθρου 6 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70, που εφαρμόζεται από τα κράτη μέλη, με σκοπό τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των εκμεταλλεύσεων και τη συμβολή στην εξέλιξη των διαρθρώσεών τους, εξασφαλίζοντας συγχρόνως τη σταθερή διατήρηση των φυσικών πόρων της γεωργίας.

2. Σύμφωνα με τον τίτλο VIII, η συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα προσανατολισμού, που καλείται εφεξής «Ταμείο», στη δράση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, αφορά τα μέτρα που συνδέονται:

α) με τις επενδύσεις στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις και με την εγκατάσταση των νέων γεωργών·

β) με άλλα μέτρα προς όφελος των γεωργικών εκμεταλλεύσεων που αφορούν την καθιέρωση της τήρησης λογιστικής, καθώς και τη σύσταση και τη λειτουργία ομάδων, υπηρεσιών και με άλλες δράσεις που προορίζονται για περισσότερες εκμεταλλεύσεις·

γ) με ειδικά μέτρα προς όφελος της ορεινής γεωργίας και της γεωργίας ορισμένων μειονεκτικών περιοχών·

δ) με δασικά μέτρα προς όφελος των γεωργικών εκμεταλλεύσεων·

ε) με την προσαρμογή της επαγγελματικής κατάρτισης στις ανάγκες της σύγχρονης γεωργίας.

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Καθεστώς ενισχύσεων για τις επενδύσεις στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις

Άρθρο 2

1. Για να συμβάλουν στη βελτίωση των γεωργικών εισοδημάτων, καθώς και των συνθηκών διαβίωσης, εργασίας και παραγωγής στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις, τα κράτη μέλη θεσπίζουν, δυνάμει της κοινής δράσης που αναφέρεται στο άρθρο 1, καθεστώς ενισχύσεων στις επενδύσεις για τις γεωργικές εκμεταλλεύσεις των οποίων ο κάτοχος:

α) ασκεί τη γεωργική δραστηριότητα ως κύρια απασχόληση·

β) διαθέτει επαρκή επαγγελματική ικανότητα·

γ) υποβάλλει σχέδιο ουσιαστικής βελτίωσης της εκμετάλλευσης· το σχέδιο αυτό πρέπει να αποδεικνύει, με ειδικό υπολογισμό, ότι οι επενδύσεις είναι δικαιολογημένες από την άποψη της κατάστασης της εκμετάλλευσης και των οικονομικών χαρακτηριστικών της και ότι η εκτέλεσή του θα επιφέρει διαρκή και ουσιαστική βελτίωση της κατάστασης αυτής, και ιδίως του εισοδήματος από την εργασία κατά μονάδα ανθρώπινης εργασίας (ΜΑΕ) στην εκμετάλλευση.

[1] ΕΕ αριθ. L 94 της 28. 4. 1970, σ. 13.
[2] ΕΕ αριθ. 136 της 17. 12. 1962, σ. 2892/62.

Πάντως, τα κράτη μέλη μπορούν επίσης, μετά από αίτηση του κατόχου της εκμετάλλευσης, να εγκρίνουν ένα σχέδιο βελτίωσης, αν αποδεικνύεται ότι το σχέδιο αυτό είναι απαραίτητο για τη διατήρηση του σημερινού επιπέδου εισοδήματος από την εργασία κατά μονάδα ανθρώπινης εργασίας στην εν λόγω εκμετάλλευση. Εφόσον γίνεται χρήση της παρέκκλισης αυτής, το επιλέξιμο ποσό της παρέμβασης του Ταμείου, δυνάμει του άρθρου 26 παράγραφος 2, μειώνεται κατά 20 %·

δ) αναλαμβάνει την υποχρέωση να τηρεί απλουστευμένη λογιστική που περιλαμβάνει τουλάχιστον:

— την καταχώρηση των εσόδων-εξόδων, με τα σχετικά δικαιολογητικά έγγραφα,

— την κατάρτιση ετήσιου ισολογισμού που θα αφορά την κατάσταση του ενεργητικού και του παθητικού της εκμετάλλευσης.

Ωστόσο, στις μειονεκτικές περιοχές που καθορίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 2 και 3 της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ, επιτρέπεται στην Ελληνική Δημοκρατία και την Ιταλική Δημοκρατία όσον αφορά το Mezzogiorno, συμπεριλαμβανομένων των νήσων, να δέχονται τα προγράμματα βελτίωσης που θα υποβάλλονται κατά τα τρία πρώτα χρόνια της διάρκειας της παρούσας κοινής δράσης από εκμεταλλεύσεις οι οποίες δεν πληρούν την προϋπόθεση που αναφέρεται στο παρόν εδάφιο, υπό τον όρο ότι ο όγκος εργασίας της εκμετάλλευσης δεν απαιτεί περισσότερο από το ισοδύναμο μίας ΜΑΕ και ότι οι προβλεπόμενες επενδύσεις δεν υπερβαίνουν τα 25 000 ECU.

2. Το καθεστώς ενισχύσεων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 περιορίζεται στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις:

— των οποίων το εισόδημα από την εργασία κατά ΜΑΕ είναι κατώτερο από το εισόδημα αναφοράς της παραγράφου 3,

— των οποίων το σχέδιο βελτίωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ) δεν προβλέπει εισόδημα από την εργασία μεγαλύτερο κατά 120 % του εν λόγω εισοδήματος αναφοράς.

3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν το εισόδημα αναφοράς της παραγράφου 2, χωρίς το εισόδημα αυτό να μπορεί να ξεπεράσει τη μέση ακαθάριστη αμοιβή των απασχολουμένων σε μη γεωργικές δραστηριότητες στην περιφέρεια.

4. Το σχέδιο βελτίωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνει τουλάχιστον:

— περιγραφή της αρχικής κατάστασης,

— περιγραφή της κατάστασης κατά την ολοκλήρωση του σχεδίου, η οποία βασίζεται σε προσωρινό προϋπολογισμό,

— ενδεικτικά στοιχεία για τα προβλεπόμενα μέτρα, και ιδίως για τις προβλεπόμενες επενδύσεις.

5. Τα κράτη μέλη ορίζουν την έννοια του κατά κύρια απασχόληση εκμεταλλευομένου ως κατόχου για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.

Για τα φυσικά πρόσωπα, ο ορισμός αυτός περιλαμβάνει τουλάχιστον τον όρο ότι το μέρος του εισοδήματος που προέρχεται από τη γεωργική εκμετάλλευση είναι ίσο ή ανώτερο του 50 % του συνολικού εισοδήματος του κατόχου και ότι ο χρόνος εργασίας που διατίθεται για τις εξωτερικές προς την εκμετάλλευση δραστηριότητες είναι μικρότερος από το ήμισυ του συνολικού χρόνου εργασίας του κατόχου.

Για τα μη φυσικά πρόσωπα, τα κράτη μέλη ορίζουν την έννοια αυτή λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια του προηγουμένου εδαφίου.

6. Επιπλέον, τα κράτη μέλη ορίζουν τα κριτήρια που πρέπει να χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση της επαγγελματικής ικανότητας του κατόχου, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου της γεωργικής του κατάρτισης ή/και μιας ελάχιστης διάρκειας της επαγγελματικής του πείρας.

Άρθρο 3

1. Το καθεστώς των ενισχύσεων που αναφέρεται στο άρθρο 2 είναι δυνατόν να αφορά τις επενδύσεις που αποβλέπουν:

— στην ποιοτική βελτίωση και τη μετατροπή της παραγωγής, σε συνάρτηση με τις ανάγκες της αγοράς,

— στην προσαρμογή της εκμετάλλευσης με σκοπό τη μείωση του κόστους παραγωγής, τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας ή την εξοικονόμηση ενεργείας,

— στην προστασία και βελτίωση του περιβάλλοντος.

2. Η παροχή της ενίσχυσης για τις επενδύσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι δυνατόν να αποκλείεται ή να περιορίζεται όταν οι επενδύσεις αυτές έχουν ως αποτέλεσμα την αύξηση στην εκμετάλλευση της παραγωγής προϊόντων τα οποία δεν είναι δυνατόν να διατεθούν στις αγορές.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας βάσει πρότασης της Επιτροπής σύμφωνα με διαδικασία ψηφοφορίας που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης, θεσπίζει τα απαραίτητα μέτρα και καθορίζει ιδίως τα προϊόντα κατά την έννοια του προηγουμένου εδαφίου.

3. Με την επιφύλαξη διαφορετικών μεταγενεστέρων αποφάσεων λαμβανομένων δυνάμει της παραγράφου 2, αποκλείεται η χορήγηση της ενίσχυσης που προβλέπεται στην παράγραφο 1 για επενδύσεις που αφορούν τον τομέα της γαλακτοπαραγωγής και έχουν ως αποτέλεσμα υπέρβαση της ποσότητας αναφοράς που ορίζεται δυνάμει των άρθρων 2, 3 και 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 857/84 [1], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 590/85 [2], εκτός εάν έχει παραχωρηθεί προηγουμένως συμπηρωματική ποσότητα αναφοράς δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού αυτού ή αν επιτευχθεί με μεταφορά κατά το άρθρο 7 παράγραφος 1 του τελευταίου αυτού κανονισμού.

---

(1) ΕΕ αριθ. L 90 της 1. 4. 1984, σ. 13.
(2) ΕΕ αριθ. L 68 της 8. 3. 1985, σ. 1.

Στην περίπτωση αυτή, η χορήγηση της ενίσχυσης εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι η επένδυση δεν αυξάνει τον αριθμό των γαλακτοπαραγωγών αγελάδων σε περισσότερες από 40 κατά μονάδα ανθρώπινης εργασίας και σε περισσότερες από 60 ανά εκμετάλλευση ή, αν η εκμετάλλευση διαθέτει περισσότερο από 1,5 μονάδα ανθρώπινης εργασίας, δεν οδηγεί σε αύξηση μεγαλύτερη του 15 % του αριθμού των γαλακτοπαραγωγών αγελάδων.

Το Συμβούλιο θεσπίζει με βάση πρόταση της Επιτροπής, το αργότερο έξι μήνες μετά τη λήξη της ισχύος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 857/84, τις προϋποθέσεις που εφαρμόζονται μετά τη λήξη της ισχύος του, για τη χορήγηση ενισχύσεων στις επενδύσεις που έχουν ως αποτέλεσμα την αύξηση της παραγωγής γάλακτος

4. Με την επιφύλαξη διαφορετικών μεταγενεστέρων αποφάσεων λαμβανομένων δυνάμει της παραγράφου 2, οι ενισχύσεις της παραγράφου 1, που χορηγούνται για επενδύσεις που αφορούν τον τομέα της παραγωγής χοιρείου κρέατος και έχουν ως αποτέλεσμα την αύξηση της παραγωγικής ικανότητας, περιορίζονται, όσον αφορά τις αιτήσεις που υποβάλλονται πριν από την 31η Δεκεμβρίου 1986, στις επενδύσεις που επιτρέπουν να επιτευχθεί ο αριθμός των 500 θέσεων για χοίρους προς πάχυνση ανά εκμετάλλευση και, όσον αφορά τις αιτήσεις που υποβάλλονται μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου και της 31ης Δεκεμβρίου 1987, στις επενδύσεις που επιτρέπουν να επιτευχθεί ο αριθμός των 400 θέσεων.

Η αναγκαία θέση για μια χοιρομητέρα εκτροφής ανιστοιχεί στη θέση 6,5 χοίρων προς πάχυνση.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας μετά από πρόταση της Επιτροπής με ειδική πλειοψηφία, ορίζει πριν από την 31η Δεκεμβρίου 1987 το καθεστώς που εφαρμόζεται για τις αιτήσεις που υποβάλλονται μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 1988 και της 31ης Δεκεμβρίου 1989.

Ελλείψει απόφασης του Συμβουλίου κατά την ημερομηνία αυτή, η Επιτροπή ορίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 25:

— τον αριθμό των θέσεων χοίρων ανά εκμετάλλευση που μπορεί να επιτευχθεί και να αποτελέσει το αντικείμενο της ενίσχυσης της παραγράφου 1, εντός ανοίγματος που κυμαίνεται από 300 μέχρι 500 θέσεις ανά εκμετάλλευση,

— το συνολικό ανώτατο όριο των θέσεων χοίρων που μπορεί να επιτευχθεί εντός ανοίγματος που κυμαίνεται από 600 μέχρι 800 θέσεις ανά εκμετάλλευση.

Εξάλλου, όταν ένα σχέδιο βελτίωσης προβλέπει επένδυση στον τομέα της παραγωγής χοιρείου κρέατος, η χορήγηση ενίσχυσης για την επένδυση αυτή προϋποθέτει ότι, κατά την ολκλήρωση του σχεδίου, το 35 % τουλάχιστον της ποσότητας τροφών που καταναλίσκουν οι χοίροι μπορεί να παράγεται από την εκμετάλλευση.

5. Αποκλείεται η χορήγηση της ενίσχυσης της παραγράφου 1 στις επενδύσεις, στον τομέα των αυγών και των πουλερικών.

Άρθρο 4

1. Το καθεστώς ενίσχυσης για τις επενδύσεις που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 αφορά ενισχύσεις, υπό μορφή επιδότησης σε κεφάλαιο ή ισοδύναμης επιδότησης, επιτοκίου ή περιόδου χάριτος για την απόσβεση ή σε συνδυασμό με τους τρόπους αυτούς, για επενδύσεις που είναι αναγκαίες για την πραγματοποίηση του σχεδίου βελτίωσης, εξαιρουμένων των δαπανών για την αγορά:

— γαιών,

— ζώντος ζωϊκού κεφαλαίου χοίρων και πουλερικών, καθώς και μόσχων, που προορίζονται για σφαγή.

Για την αγορά ζώντος ζωϊκού κεφαλαίου, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη παρά μόνο η πρώτη απόκτηση που προβλέπεται από το σχέδιο βελτίωσης.

Εξάλλου, το καθεστώς ενίσχυσης μπορεί να αφορά τις εγγυήσεις για τα συναπτόμενα δάνεια και τους τόκους τους, στην περίπτωση που είναι αναγκαίο να καλυφθεί η ανεπάρκεια εμπραγμάτων και προσωπικών ασφαλειών.

2. Η επιδότηση σε κεφάλαιο που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δύναται να αφορά συνολικό ύψος επενδύσεων 60 000 ECU ανά ΜΑΕ και 120 000 ECU ανά εκμετάλλευση. Τα κράτη μέλη δύνανται να καθορίσουν κατώτερα όρια από αυτά τα ποσά.

Η αξία της ενίσχυσης που προβλέπεται στην παράγραφο 1 ανέρχεται σε 35 % και, στις περιοχές που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3 της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ, σε 45 % του ποσού της επένδυσης, κατά μέγιστο όριο, για τα ακίνητα και σε 20 % και σε 30 %, αντίστοιχα, για τις άλλες επενδύσεις.

Το Συμβούλιο δύναται, μετά από πρόταση της Επιτροπής, και σύμφωνα με τη διαδικασία ψηφοφορίας που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης, να επιτρέπει σ' ένα κράτος μέλος, για ορισμένη περίοδο, να χορηγεί ενισχύσεις ανώτερες από εκείνες που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο, εφόσον αυτό δικαιολογείται από την κατάσταση της κεφαλαιαγοράς στο κράτος μέλος αυτό.

Εντούτοις, για περίοδο 30 μηνών από την έναρξη της ισχύος του παρόντος κανονισμού, η αξία της μέγιστης ενίσχυσης που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο αυξάνεται κατά το 10 % του ποσού της επένδυσης στην Ελλάδα, στην Ιρλανδία και στην Ιταλία για τις επενδύσεις που περιέχονται στα υποβαλλόμενα σχέδια βελτίωσης κατά την περίοδο αυτή.

Άρθρο 5

Τα κράτη μέλη δύνανται να χορηγούν τις ενισχύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 4 στους κατόχους εκμεταλλεύσεων οι οποίοι, μετά από την πραγματοποίηση σχεδίου βελτίωσης, εξακολουθούν να πληρούν τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, με την επιφύλαξη ότι πληρούνται οι όροι που αναφέρονται στο άρθρο 3. Εντούτοις, ο αριθμός των σχεδίων ανά δικαιούχο, που μπορεί να γίνει δεκτός κατά τη διάρκεια περιόδου έξη ετών, περιορίζεται σε δύο σχέδια και ο συνολικός όγκος των επενδύσεων που λαμβάνεται υπόψη για την απόδοση της ενίσχυσης δυνάμει του άρθρου 28 περιορίζεται σε 60 000 ECU ανά ΜΑΕ και σε 120 000 ECU ανά εκμετάλλευση για την περίοδο αυτή.

Άρθρο 6

1. Ένα σχέδιο βελτίωσης κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 στοιχείο γ) μπορεί να αφορά μεμονωμένη εκμετάλλευση ή πολλές συνεργαζόμενες εκμεταλλεύσεις με σκοπό τη συγχώνευση του συνόλου ή μέρους των εκμεταλλεύσεων αυτών.

2. Στην περίπτωση συνεργαζομένων εκμεταλλεύσεων, το σχέδιο βελτίωσης αφορά τη συνεργαζόμενη εκμετάλλευση καθώς και, ενδεχομένως, τα τμήματα των εκμεταλλεύσεων τα οποία εξακολουθούν να διαχειρίζονται τα μέλη της συνεργαζόμενης εκμετάλλευσης.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν στις συνεργαζόμενες εκμεταλλεύσεις τις ενισχύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 4, εάν όλοι οι κάτοχοι συνεργαζομένων εκμεταλλεύσεων πληρούν τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1.

4. Τα ανώτατα όρια που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 και στο άρθρο 5 μπορούν να πολλαπλασιαστούν επί τον αριθμό των εκμεταλλεύσεων που είναι μέλη της συνεργαζόμενης εκμετάλλευσης. Τα ανώτατα όρια που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 3 και 4 μπορούν να πολλαπλασιαστούν επί τον αριθμό των εκμεταλλεύσεων μελών μόνο στην περίπτωση εκμετάλλευσης που είναι αποτέλεσμα πλήρους συγχώνευσης.

Αυτά τα ανώτατα όρια δεν μπορούν, ωστόσο, να υπερβαίνουν:

— 120 αγελάδες,

— τρεις φορές τον αριθμό των θέσεων για χοίρους που προκύπτει από το άρθρο 3 παράγραφος 4,

— 360 000 ECU επενδύσεις,

ανά συνεργαζόμενη εκμετάλλευση, συμπεριλαμβανομένων, ενδεχομένως, των τμημάτων των εκμεταλλεύσεων τα οποία εξακολουθούν να διαχειρίζονται τα μέλη της συνεργαζόμενης εκμετάλλευσης.

5. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 25, μπορεί να επιτρέψει σε κράτος μέλος να χορηγήσει τις ενισχύσεις του άρθρου 4, υπό τους όρους που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, στους γεωργικούς συνεταιρισμούς, μοναδικός σκοπός των οποίων είναι η διαχείριση γεωργικής εκμετάλλευσης. Ταυτόχρονα, η Επιτροπή καθορίζει τους ειδικούς όρους για τη χορήγηση των ενισχύσεων στους συνεταιρισμούς αυτούς και τους όρους υπό τους οποίους μπορεί να γίνει υπέρβαση της συνολικής επένδυσης της παραγράφου 4, καθώς και τα ανώτατα όρια της υπέρβασης αυτής.

6. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους όρους που πρέπει να πληρούν οι συνεργαζόμενες εκμεταλλεύσεις, και ιδίως:

— τη νομική μορφή,

— την ελάχιστη διάρκεια, η οποία πρέπει να είναι τουλάχιστον έξη έτη,

— το σχηματισμό του εταιρικού κεφαλαίου,

— τη συμμετοχή των μελών στη διαχείριση.

Άρθρο 7

Τα κράτη μέλη δύνανται να χορηγούν ειδικές ενισχύσεις στους νέους γεωργούς που δεν έχουν συμπληρώσει ηλικία 40 ετών.

Οι ενισχύσεις αυτές είναι δυνατόν να αφορούν:

1. Ενισχύσεις κατά την πρώτη εγκατάσταση σε γεωργική εκμετάλλευση, υπό τον όρο ότι ο νέος γεωργός εγκαθίσταται ως γεωργός κατά κύρια απασχόληση και ότι οι επαγγελματικές του ικανότητες φθάνουν σε επαρκές επίπεδο κατά τη στιγμή της εγκατάστασης ή το αργότερο δύο χρόνια μετά την εγκατάσταση και ότι η εκμετάλλευση απαιτεί όγκο εργασίας το λιγότερο ίσο με 1 μονάδα ανθρώπινης εργασίας.

   Τα κράτη μέλη καθορίζουν την επαγγελματική κατάρτιση που πρέπει να έχει ο νεαρός γεωργός κατά τη στιγμή της πρώτης εγκατάστασης ή μεσα στα δύο χρόνια από την εγκατάσταση για να μπορεί να χορηγηθεί η πριμοδότηση από το ΕΓΤΠΕ.

   Οι ενισχύσεις κατά την εγκατάσταση μπορούν να περιλαμβάνουν:

   α) μια εφάπαξ πριμοδότηση με μέγιστο επιλέξιμο ποσό 7 500 ECU. Τα κράτη μέλη μπορούν να αντικαταστήσουν την εν λόγω πριμοδότηση με ισοδύναμη επιδότηση επιτοκίου·

   β) επιδότηση επιτοκίου για δάνεια που συνάπτονται για την κάλυψη επιβαρύνσεων που προέρχονται από την εγκατάσταση.

      Το ύψος της επιδότησης είναι 5 %, κατ' ανώτατο όριο, για μια περίοδο 15 ετών, ενώ η κεφαλαιοποιημένη αξία της εν λόγω επιδότησης δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 7 500 ECU.

      Τα κράτη μέλη μπορούν να καταβάλουν, υπό μορφή επιχορήγησης, ποσό ισοδύναμο προς την επιδότηση επιτοκίου που προκύπτει από το ύψος και τη διάρκεια των συναφθέντων δανείων.

2. Συμπληρωματική ενίσχυση για τις επενδύσεις, που αντιπροσωπεύει το 25 % κατά μέγιστο όριο της ενίσχυσης που χορηγείται δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 2, με την προϋπόθεση ότι ο νέος κάτοχος της εκμετάλλευσης θα υποβάλει σχέδιο βελτίωσης κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 στοιχείο γ) μέσα σε προθεσμία 5 ετών από την πρώτη του εγκατάσταση και ότι διαθέτει την επαγγελματική κατάρτιση που αναφέρεται στο σημείο 1 πρώτο εδάφιο.

Άρθρο 8

1. Απαγορεύονται οι ενισχύσεις για τις επενδύσεις στις εκμεταλλεύσεις που πληρούν τους όρους που ορίζονται στα άρθρα 2 και 6 και το ύψος των οποίων υπερβαίνει τα ποσά που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2, επαυξημένο, ενδεχομένως, κατά το ποσό της ενίσχυσης του άρθρου 7 σημείο 2, με εξαίρεση τις ενισχύσεις:

— για την κατασκευή κτιριακών εγκαταστάσεων της εκμετάλλευσης,

— για τη μεταφορά κτιριακών εγκαταστάσεων μιας εκμετάλλευσης για λόγους δημοσίου συμφέροντος,

— για έργα εγγειοβελτίωσης,

με την επιφύλαξη ότι οι ενισχύσεις αυτές χορηγούνται σύμφωνα με το άρθρο 3 του παρόντος κανονισμού και τα άρθρα 92 έως 94 της συνθήκης.

2. Όταν τα κράτη μέλη χορηγούν ενισχύσεις για τις επενδύσεις στις εκμεταλλεύσεις που δεν πληρούν τους όρους του άρθρου 2, το επίπεδο αυτών των ενισχύσεων πρέπει να παραμείνει κατώτερο τουλάχιστον κατά ένα τέταρτο από το επίπεδο των ενισχύσεων που χορηγούνται βάσει του άρθρου 4, με εξαίρεση τις ενισχύσεις που χορηγούνται για:

— την εξοικονόμηση ενέργειας,

— την προστασία και τη βελτίωση του περιβάλλοντος,

— την εγγειοβελτίωση,

και που δύνανται να φθάσουν στα ποσά που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2.

Οι ενισχύσεις αυτές μπορούν να χορηγούνται για συνολική επένδυση 60 000 ECU ανά ΜΑΕ και 120 000 ECU ανά εκμετάλλευση για περίοδο 6 ετών.

3. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 2, τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν μεταβατική ενίσχυση για τις επενδύσεις σε μικρές γεωργικές εκμεταλλεύσεις που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 2 παράγραφος 1.

Η μεταβατική αυτή ενίσχυση χορηγείται μόνο μέχρι επένδυση ύψους 25 000 ECU και δεν μπορεί να χορηγηθεί με όρους ευνοϊκότερους από εκείνους που προβλέπονται στο άρθρο 4, επαυξανόμενη ενδεχομένως κατά την ενίσχυση που προβλέπεται στο άρθρο 7 σημείο 2.

4. Απαγορεύεται η χορήγηση ενισχύσεων για τις επενδύσεις σε εκμεταλλεύσεις, εφόσον οι επενδύσεις αυτές δεν ανταποκρίνονται στους όρους του άρθρου 3 και εφόρον το άρθρο 4 δεν επιτρέπει τη χορήγηση τέτοιων ενισχύσεων.

Εντούτοις, οι ενισχύσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3 μπορούν να χορηγηθούν:

— για επενδύσεις στον τομέα των αυγών και πουλερικών, οι οποίες απαιτούνται από τις υποχρεώσεις ή περιορισμούς που επιβάλλονται από τις δημόσιες αρχές, για την προστασία και τη βελτίωση του περιβάλλοντος, υπό την προϋπόθεση ότι δεν προκαλούν αύξηση της παραγωγής,

— για επενδύσεις στον τομέα της παραγωγής νηκτικών που προορίζεται για την παραγωγή foie gras,

— για την αγορά ζωικού κεφαλαίου η οποία μπορεί να ενθαρρυνθεί δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 1, χωρίς να πρόκειται για την πρώτη απόκτηση.

Επιπλέον, όσον αφορά τις εκμεταλλεύσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3, ο αριθμός των γαλακτοπαραγωγών αγελάδων που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 ορίζεται σε 40 ανά ΜΑΕ και ανά εκμετάλλευση.

5. Οι απαγορεύσεις και περιορισμοί που προβλέπονται στο παρόν άρθρο δεν εφαρμόζονται:

— στα μέτρα ενίσχυσης για την αγορά γαιών,

— στις επιδοτούμενες πιστώσεις διαχείρισης η διάρκεια των οποίων δεν υπερβαίνει μια γεωργική περίοδο,

— στα μέτρα ενίσχυσης για την αγορά αρσενικών ζώων αναπαραγωγής,

— στις εγγυήσεις για τα συναπτόμενα δάνεια, περιλαμβανομένων των τόκων τους,

με την επιφύλαξη ότι συμφωνούν με τα άρθρα 92 έως 94 της συνθήκης.

ΤΙΤΛΟΣ II

Άλλα μέτρα υπέρ των γεωργικών εκμεταλλεύσεων

Άρθρο 9

1. Τα κράτη μέλη δύνανται να θεσπίζουν καθεστώς που να ενθαρρύνει την καθιέρωση της λογιστικής των γεωργικών εκμεταλλεύσεων.

Το καθεστώς αυτό περιλαμβάνει τη χορήγηση ενίσχυσης στους κατόχους γεωργικών εκμεταλλεύσεων κατά κυρία απασχόληση που υποβάλλουν σχετική αίτηση, ενίσχυση η οποία κατανέμεται τουλάχιστον στα τέσσερα πρώτα έτη της τήρησης λογιστικής διαχείρισης στην εκμετάλλευσή τους, δεδομένου ότι η τήρηση λογιστικής θα καλύπτει περίοδο τουλάχιστον 4 ετών.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν το ποσό της ενίσχυσης αυτής εντός ανοίγματος από 700 έως 1 050 ECU.

2. Η λογιστική την οποία αναφέρει η παράγραφος 1:

α) περιλαμβάνει:

— τη διενέργεια ετησίας απογραφής έναρξης και λήξης,

— τη συστηματική και τακτική καταχώρηση, στη διάρκεια του λογιστικού έτους, των διαφόρων κινήσεων σε χρήμα και είδος που αφορούν την εκμετάλλευση·

β) καταλήγει στην κατ' έτος υποβολή:

— περιγραφής των γενικών χαρακτηριστικών της εκμετάλλευσης, και ιδίως των χρησιμοποιουμένων συντελεστών παραγωγής,

— λεπτομερούς ισολογισμού (ενεργητικού και παθητικού) και λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσης (έξοδα και έσοδα),

— των στοιχείων, ιδίως του εισοδήματος από την εργασία ανά ΜΑΕ και του εισοδήματος του κατόχου της εκμετάλλευσης, που απαιτούνται για να εκτιμηθεί η αποτελεσματικότητα της διαχείρισης της εκμετάλλευσης στο σύνολό της, καθώς και η αποδοτικότητα των βασικών δραστηριοτήτων της εκμετάλλευσης.

3. Όταν η εκμετάλλευση επιλέγεται από τις αρχές που ορίζονται από τα κράτη μέλη για τη συγκέντρωση των λογιστικών στοιχείων για πληροφόρηση και για επιστημονικές μελέτες, κυρίως στα πλαίσια του δικτύου λογιστικής πληροφόρησης της Κοινότητας, ο κάτοχος εκμετάλλευσης στον οποίο χορηγείται η ενίσχυση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 οφείλει να θέτει τα λογιστικά στοιχεία τα οποία αφορούν την εκμετάλλευσή του, στη διάθεση των αρχών αυτών, ανώνυμα.

Άρθρο 10

Μετά από αίτηση, τα κράτη μέλη δύνανται να χορηγούν στις αναγνωρισμένες ομάδες που αποσκοπούν στην αμοιβαία συνδρομή μεταξύ εκμεταλλεύσεων, στην ορθολογικότερη από κοινού χρήση του γεωργικού εξοπλισμού ή στην από κοινού εκμετάλλευση, και οι οποίες συστήνονται μετά την έναρξη της ισχύος του παρόντος κανονισμού, ενίσχυση εκκίνησης που να συνεισφέρει στις δαπάνες διαχείρισής τους κατά τα πρώτα πέντε το πολύ έτη μετά τη σύστασή τους.

Τα κράτη μέλη ορίζουν το ποσό αυτό της ενίσχυσης ανάλογα με τον αριθμό των μελών και την από κοινού ασκούμενη δραστηριότητα, και μέχρι 15 000 ECU κατ' ανώτατο όριο ανά αναγνωρισμένη ομάδα.

Επιπλέον τα κράτη μέλη καθορίζουν τη νομική μορφή των ομάδων αυτών και τους όρους συνεργασίας των μελών τους.

Άρθρο 11

1. Μετά από αίτηση, τα κράτη μέλη δύνανται να χορηγούν στις γεωργικές ενώσεις που αποσκοπούν στη δημιουργία υπηρεσιών αντικατάστασης στην εκμετάλλευση ενίσχυση εκκίνησης η οποία συνεισφέρει στην κάλυψη των δαπανών διαχείρισής τους.

2. Για να λάβει την ενίσχυση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η υπηρεσία αντικατάστασης πρέπει να είναι εγκεκριμένη από το κράτος μέλος και να απασχολεί πλήρως έναν τουλάχιστον υπάλληλο απόλυτα ειδικευμένο για τις υπηρεσίες τις οποίες καλείται να προσφέρει.

3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους όρους έγκρισης των υπηρεσιών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, και ιδίως:

— τη νομική μορφή,

— τους όρους διαχείρισής τους και τήρησης λογιστικής,

— τις περιπτώσεις αντικατάστασης που δύνανται να περιλαμβάνουν την αντικατάσταση του κατόχου εκμετάλλευσης, του/της συζύγου του ή ενήλικου βοηθού,

— την ελάχιστη διάρκεια τους, που πρέπει να είναι τουλάχιστον 10 έτη,

— τον ελάχιστο αριθμό των συμμετεχόντων γεωργών.

4. Τα κράτη μέλη ορίζουν την ενίσχυση εκκίνησης, που αναφέρεται στην παράγραφο 1, μέχρι 12 000 ECU ανά πλήρως απασχολούμενο υπάλληλο που εκτελεί χρέη αντικαταστάτη για τις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 2. Το ποσό αυτό κατανέμεται στα πέντε πρώτα έτη της δραστηριότητας κάθε υπαλλήλου και δύναται να μειώνεται προοδευτικά κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου.

Άρθρο 12

1. Μετά από αίτηση, τα κράτη μέλη δύνανται να χορηγούν στις γεωργικές ενώσεις που αποσκοπούν στη δημιουργία υπηρεσιών διαχείρισης εκμεταλλεύσεων ενίσχυση εκκίνησης η οποία συνεισφέρει στην κάλυψη των δαπανών διαχείρισής τους.

2. Η ενίσχυση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 χορηγείται για τη δραστηριότητα των υπαλλήλων που είναι επιφορτισμένοι με την ανάλυση των αποτελεσμάτων της λογιστικής και άλλων στοιχείων για λογαριασμό των κατόχων εκμεταλλεύσεων.

3. Για να λάβει την ενίσχυση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η υπηρεσία διαχείρισης της εκμετάλλευσης πρέπει να είναι εγκεκριμένη από το κράτος μέλος και να απασχολεί πλήρως τουλάχιστον έναν υπάλληλο ειδικευμένο για τις εργασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

4. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους όρους της έγκρισης των υπηρεσιών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, και κυρίως:

— τη νομική μορφή,

— τους όρους της διαχείρισής τους και της τήρησης λογιστικής,

— την ελάχιστη διάρκεια, που πρέπει να είναι τουλάχιστον 10 έτη,

— τον ελάχιστο αριθμό των συμμετεχόντων γεωργών.

5. Τα κράτη μέλη ορίζουν την ενίσχυση εκκίνησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μέχρι 12 000 ECU ανά υπάλληλο που εργάζεται με πλήρη απασχόληση για τις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 2. Το ποσό αυτό κατανέμεται στα πέντε πρώτα έτη της δραστηριότητας κάθε υπαλλήλου και δύναται να μειώνεται προοδευτικά κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να αντικαταστήσουν το σύστημα ενίσχυσης για εκκίνηση, το οποίο προβλέπει η παράγραφος 5, με ένα σύστημα ενίσχυσης για εκκίνηση για την εισαγωγή διαχείρισης των γεωργικών εκμεταλλεύσεων υπέρ των κατά κύρια απασχόληση εκμεταλλευομένων ως κατόχων της εκμετάλλευσης, χρησιμοποιώντας τις υπηρεσίες διαχείρισης των εκμεταλλεύσεων, τις οποίες αναφέρει η παράγραφος 1.

Στην περίπτωση αυτή τα κράτη μέλη καθορίζουν το ύψος της ενίσχυσης μέχρι 500 ECU, κατανεμητέα σε δύο τουλάχιστον έτη.

ΤΙΤΛΟΣ III

Ειδικά μέτρα υπέρ της ορεινής γεωργίας και της γεωργίας ορισμένων μειονεκτικών περιοχών

Άρθρο 13

1. Στις περιοχές που περιλαμβάνονται στον κοινοτικό κατάλογο των μειονεκτικών γεωργικών περιοχών, ο οποίος έχει καταρτιστεί σύμφωνα με τα άρθρα 2 και 3 της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ, τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν για γεωργικές δραστηριότητες ετήσια εξισωτική αποζημίωση η οποία καθορίζεται συναρτήσει των μονίμων φυσικών μειονεκτημάτων που περιγράφονται στο άρθρο 3 της οδηγίας αυτής, μέχρι των ορίων και υπό τους όρους που προβλέπονται από τα άρθρα 14 και 15 του παρόντος κανονισμού.

2. Η χορήγηση εξισωτικής αποζημίωσης για την κάλυψη μονίμων φυσικών μειονεκτημάτων, η οποία υπερβαίνει τα όρια αυτά ή παρεκκλίνει από τους όρους αυτούς, απαγορεύεται στις περιοχές που περιλαμβάνονται στον κατάλογο ο οποίος έχει καταρτιστεί με τη διαδικασία του άρθρου 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ.

Άρθρο 14

1. Όταν τα κράτη μέλη χορηγούν εξισωτική αποζημίωση, δικαιούχοι είναι οι κάτοχοι γεωργικών εκμεταλλεύσεων που εκμεταλλεύονται τουλάχιστον 3 εκτάρια χρησιμοποιούμενης γεωργικής έκτασης και αναλαμβάνουν τη δέσμευση να συνεχίσουν να ασκούν γεωργική δραστηριότητα σύμφωνη με τους στόχους του άρθρου 1 της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ για 5 τουλάχιστον έτη από την καταβολή της πρώτης δόσης της εξισωτικής αποζημίωσης. Ο κάτοχος εκμετάλλευσης μπορεί να αποδεσμευθεί από την υποχρέωση αυτή όταν παύσει τη γεωργική δραστηριότητα και εάν εξασφαλίζεται η περαιτέρω εκμετάλλευση των εν λόγω εκτάσεων· ο κάτοχος εκμετάλλευσης αποδεσμεύεται λόγω ανωτέρας βίας, και ιδίως σε περίπτωση απαλλοτρίωσης ή κτήσης της κυριότητας για λόγους κοινής ωφελείας. Επιπλέον, αποδεσμεύεται ο κάτοχος εκμετάλλευσης ο οποίος συνταξιοδοτείται βάσει καθεστώτος συνταξιοδότησης.

Εντούτοις, στην περιοχή του Mezzogiorno, συμπεριλαμβανομένων και των νησιών, στις περιοχές των υπερπροντίων διαμερισμάτων της Γαλλίας και στις ελληνικές περιοχές, η ελάχιστη χηρσιμοποιούμενη γεωργική έκταση ανά εκμετάλλευση καθορίζεται σε 2 εκτάρια.

2. Οι δαπάνες για την εξισωτική αποζημίωση δεν παρέχουν δικαίωμα σε επιστροφή από το Ταμείο δυνάμει του άρθρου 26, όταν ο κάτοχος εκμετάλλευσης συνταξιοδοτείται βάσει καθεστώτος συνταξιοδότησης.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν συμπληρωματικούς ή περιοριστικούς όρους για τη χορήγηση της εξισωτικής αποζημίωσης.

Άρθρο 15

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν τα ποσά της εξισωτικής αποζημίωσης, σε συνάρτηση της σοβαρότητας των μόνιμων φυσικών μειονεκτημάτων που θίγουν τη γεωργική δραστηριότητα και μέσα στα όρια που αναφέρονται κατωτέρω, χωρίς η αποζημίωση αυτή να είναι κατώτερη από 20,3 ECU ανά μονάδα ζώντος ζώου (MZZ) ή, κατά περίπτωση, ανά εκτάριο, στις περιοχές του αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ:

α) εφόσον πρόκειται για παραγωγή βοοειδών, προβάτων ή αιγών ή για παραγωγή ιπποειδών, η αποζημίωση υπολογίζεται ανάλογα με τον αριθμό του ζωϊκού κεφαλαίου. Η αποζημίωση δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 101 ECU ανά MZZ. Το συνολικό ποσό της χορηγούμενης αποζημίωσης δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 101 ECU ανά εκτάριο της συνολικής έκτασης για ζωοτροφές της εκμετάλλευσης. Ο πίνακας μετατροπής βοοειδών, ιπποειδών, προβάτων και αιγών σε MZZ περιλαμβάνεται σε παράρτημα.

Οι αγελάδες, των οποίων το γάλα προορίζεται για εμπορία, μπορούν να ληφθούν υπόψη στον υπολογισμό της αποζημίωσης μόνο στις περιοχές που καθορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ, καθώς και στις περιοχές που καθορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 4 και 5 της οδηγίας αυτής, στις οποίες η παραγωγή γάλακτος αποτελεί σημαντικό μέρος της παραγωγής των εκμεταλλεύσεων.

Όταν τα κράτη μέλη κάνουν χρήση της δυνατότητας αυτής στις περιοχές που καθορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 4 και 5 της προαναφερόμενης οδηγίας, ο αριθμός των γαλακτοπαραγωγών αγελάδων που λαμβάνονται υπόψη ανά δικαιούχο κάτοχο εκμετάλλευσης στον υπολογισμό της αποζημίωσης δεν μπορεί να υπερβεί τις 20 μονάδες.

β) στις περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ, όταν πρόκειται για παραγωγή άλλη εκτός της παραγωγής βοοειδών, ιπποειδών, προβάτων ή αιγών, η αποζημίωση υπολογίζεται ανάλογα με την υπό εκμετάλλευση έκταση, αφού αφαιρεθεί η έκταση που αφιερώνεται στην καλλιέργεια ζωοτροφής, καθώς και η έκταση στην οποία παράγεται σίτος και οι εκτάσεις που είναι φυτευμένες με μηλιές, αχλαδιές ή ροδακινιές και που υπερβαίνουν τα 0,5 εκτάρια ανά εκμετάλλευση. Ωστόσο, η αποζημίωση αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 101 ECU ανά εκτάριο.

2. Τα κράτη μέλη έχουν δικαίωμα να μη χορηγούν την εξισωτική αποζημίωση για μέρος ή για το σύνολο της παραγωγής που δύναται να απολαύει του μέτρου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β).

3. Στην περίπτωση κατά την οποία ο δικαιούχος εξισωτικής αποζημίωσης προβαίνει στην αναδάσωση του συνόλου ή μέρους των εκτάσεων που αποτελούν τη βάση για τον υπολογισμό της αποζημίωσης, οι εκτάσεις αυτές πρέπει να εξακολουθούν να λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της αποζημίωσης, για 15 έτη το πολύ από την ημερομηνία της αναδάσωσης.

Άρθρο 16

Στις μειονεκτικές περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 και που έχουν δυνατότητες τουριστικής ή βιοτεχνικής ανάπτυξης, το σχέδιο βελτίωσης του άρθρου 2 παράγραφος 1 στοιχείο γ) μπορεί, εκτός από τις γεωργικές επενδύσεις, να προβλέπει επίσης επενδύσεις τουριστικού ή βιοτεχνικού χαρακτήρα που πραγματοποιούνται στη γεωργική εκμετάλλευση. Στην περίπτωση αυτή, οι επενδύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 4 μπορούν να περιλαμβάνουν επενδύσεις τουριστικού και βιοτεχνικού χαρακτήρα που δεν υπερβαίνουν τις 40 000 ECU ανά εκμετάλλευση.

Άρθρο 17

1. Στις περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν ενισχύσεις στις συλλογικές επενδύσεις για την παραγωγή ζωοτροφών, συμπεριλαμβανομένων της αποθήκευσης και της διανομής τους, για τη διαμόρφωση και τον εξοπλισμό των βοσκοτόπων, η εκμετάλλευση των οποίων γίνεται από κοινού και, στις ορεινές περιοχές, για τα σημεία παροχής νερού, τους δρόμους για την άμεση πρόσβαση στους πεδινούς και ορεινούς βοσκότοπους και τα καταφύγια για τα ποίμνια.

2. Οι εργασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν, αν αυτό δικαιολογείται οικονομικά, να περιλάβουν γεωργικά υδραυλικά έργα περιορισμένης έκτασης που να συμβιβάζονται με την προστασία του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένων και μικρών αρδευτικών έργων και της κατασκευής ή της επιδιόρθωσης καταφυγίων, απαραιτήτων για τις εποχιακές μετακινήσεις των ποιμνίων.

3. Το ποσό των ενισχύσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, το οποίο μπορεί να χρηματοδοτείται από το Ταμείο, δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 100 000 ECU ανά συλλογική επένδυση, τα 500 ECU ανά εκτάριο εξοπλισμένου ή βελτιωμένου ορεινού ή πεδινού βοσκότοπου και τα 5 000 ECU ανά αρδευόμενο εκτάριο.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Ειδικά περιφερειακά μέτρα

Άρθρο 18

1. Με στόχο την εξάλειψη των μειονεκτημάτων των διαρθρώσεων και των υποδομών της γεωργίας σε ορισμένες περιοχές, μπορούν να λαμβάνονται ειδικά μέτρα για την προαγωγή του συνόλου της γεωργίας στην εν λόγω περιοχή, σε συνδυασμό με τις ενδεχόμενες αναπτυξιακές δράσεις που πραγματοποιούνται συγχρόνως στους άλλους τομείς εκτός της γεωργίας, καθώς και με την ανάγκη προστασίας του περιβάλλοντος.

2. Το Συμβούλιο αποφασίζει για τα μέτρα που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, μετά από πρόταση της Επιτροπής και με τη διαδικασία του άρθρου 43 της συνθήκης.

ΤΙΤΛΟΣ V

Εθνικές ενισχύσεις στις ευαίσθητες περιβαλλοντολογικά περιοχές

Άρθρο 19

1. Επιτρέπεται στα κράτη μέλη να θεσπίζουν ειδικά εθνικά καθεστώτα στις ευαίσθητες περιβαλλοντολογικά περιοχές, προκειμένου να συμβάλλουν στην εισαγωγή ή τη διατήρηση πρακτικών για τη γεωργική παραγωγή, οι οποίες θα συμβιβάζονται με τις απαιτήσεις προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος και θα εξασφαλίζουν κατάλληλο εισόδημα στους γεωργούς.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως ευαίσθητες περιβαλλοντολογικά περιοχές, θεωρούνται οι περιοχές που παρουσιάζουν προπάντων αναγνωρισμένο ενδιαφέρον ως προς την οικολογία και τις φυσικές καλλονές.

3. Δύνανται να χορηγούνται ενισχύσεις στους γεωργούς που αναλαμβάνουν τη δέσμευση να εκμεταλλευθούν ευαίσθητες περιοχές κατά την έννοια της παραγράφου 2, έτσι ώστε να συντηρηθεί ή βελτιωθεί το περιβάλλον τους.

Ο κάτοχος της εκμετάλλευσης δεσμεύεται τουλάχιστον ως προς το ότι δεν θα υπάρξει περαιτέρω εντατικοποίηση της γεωργικής παραγωγής και ότι ο αριθμός των ζώων και η ένταση της γεωργικής παραγωγής θα συμβιβάζονται με τις ειδικές ανάγκες του περιβάλλοντος της συγκεκριμένης τοποθεσίας.

4. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή τα προγράμματα για όλα τα ειδικά καθεστώτα που προτίθενται να θεσπίσουν, συνοδευόμενα από κατάλογο των περιοχών που μπορούν να επωφεληθούν από την ενίσχυση στα πλαίσια του εν λόγω καθεστώτος.

Εφαρμόζονται τα άρθρα 92 έως 94 της συνθήκης. Η Επιτροπή αποφαίνεται ως προς ολόκληρο το προβλεπόμενο καθεστώς ενισχύσεων, συμπεριλαμβανομένων των περιοχών εφαρμογής, εντός τριών μηνών από την κοινοποίηση του, μετά από διαβούλευση της Μόνιμης Επιτροπής Γεωργικών Διαρθρώσεων. Το άρθρο 29 εφαρμόζεται στα ειδικά καθεστώτα τα οποία αναφέρει το παρόν άρθρο.

ΤΙΤΛΟΣ VI

Μέτρα για τις δασικές εκτάσεις των γεωργικών εκμεταλλεύσεων

Άρθρο 20

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις που πληρούν τις πορϋποθέσεις του άρθρου 2 παράγραφος 1 στοιχείο α) ενίσχυση για αναδάσωση των γεωργικών εκτάσεων και για επενδύσεις σχετικές με τη βελτίωση των δασικών εκτάσεων, όπως για δημιουργία ανεμοφρακτών, ζωνών πυρασφάλειας, σημείων παροχής νερού και δρόμων δασικής εκμετάλλευσης.

Τα έξοδα προσαρμογής του γεωργικού εξοπλισμού για δασοκομικές εργασίες αποτελούν μέρος των επενδύσεων αυτών.

2. Οι πραγματικές δαπάνες των κρατών μελών για την εφαρμογή της παραγράφου 1 είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση από το Ταμείο μέχρι ποσοστού:

— 80 % του κόστους για την αναδάσωση και τους δρόμους δασικής εκμετάλλευσης,

— 60 % για τα άλλα έργα που αναφέρονται στην παράγραφο 1,

και ανώτατου συνολικού όγκου επενδύσεων 40 000 ECU ανά εκμετάλλευση, μέσα στο όριο πάντως των 10 000 ECU για τις επενδύσεις για τη βελτίωση των δασικών εκτάσεων, καθώς και εντός των ορίων των ανωτάτων επιλέξιμων ποσών:

— 1 400 ECU ανά εκτάριο για την αναδάσωση,

— 300 ECU ανά εκτάριο για τη βελτίωση των δασωδών εκτάσεων και τη δημιουργία ανεμοφρακτών,

— 90 ECU ανά εκτάριο με ζώνη πυρασφάλειας και σημείο παροχής νερού,

— 14 400 ECU ανά χιλιόμετρο για τους δασικούς δρόμους.

ΤΙΤΛΟΣ VII

Προσαρμογή της επαγγελματικής κατάρτισης στις ανάγκες της σύγχρονης γεωργίας

Άρθρο 21

1. Τα κράτη μέλη μπορούν, ανεξάρτητα από τις δράσεις που υποβάλουν στο Κοινωνικό Ταμείο, να καθιερώσουν στις περιοχές που είναι απαραίτητο, ειδικό καθεστώς ενισχύσεων για τη βελτίωση της επαγγελματικής γεωργικής ειδίκευσης.

Το καθεστώς αυτό μπορεί να περιλαμβάνει:

— μαθήματα ή περιόδους πρακτικής άσκησης για την επαγγελματική κατάρτιση και επαγγελματική επιμόρφωση των κατόχων εκμεταλλεύσεων, των οικογενειακών βοηθών και των μισθωτών γεωργών που έχουν υπερβεί την ηλικία της υποχρεωτικής σχολικής εκπαίδευσης,

— μαθήματα ή περιόδους πρακτικής άσκησης για την επαγγελματική κατάρτιση των όσων διευθύνουν ή διαχειρίζονται ομάδες παραγωγών και συνεταιρισμούς, εφόσον αυτό είναι απαραίτητο για τη βελτίωση της οικονομικής οργάνωσης των παραγωγών, καθώς και της μεταποίησης και της εμπορίας των γεωργικών προϊόντων στην εν λόγω περιοχή,

— τα μαθήματα συμπληρωματικής κατάρτισης, που είναι αναγκαία για την απόκτηση του επιπέδου της επαγγελματικής κατάρτισης που αναφέρεται στο άρθρο 7, και των οποίων η διάρκεια πρέπει να είναι 150 ώρες τουλάχιστον.

2. Το καθεστώς ενισχύσεων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 συμπεριλαμβάνει τη χορήγηση ενισχύσεων:

α) για την παρακολούθηση μαθημάτων ή περιόδων πρακτικής άσκησης·

β) για την οργάνωση και την πραγματοποίηση μαθημάτων και περιόδων πρακτικής άσκησης·

γ) για τη δημιουργία, ενδεχομένως, κέντρων γεωργικής επαγγελματικής κατάρτισης προς όφελος των μειονεκτικών περιοχών που ορίζονται στο αρθρο 13 παράγραφος 1 και οι οποίες στερούνται τη στιγμή αυτή τέτοιων κέντρων, εφόσον η ενίσχυση για τη δημιουργία αυτών των κέντρων δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο άλλης κοινοτικής ενίσχυσης, μέχρι μεγίστου επιλεξίμου ποσού από το Ταμείο, 400 000 ECU ανά κέντρο.

3. Οι δαπάνες που πραγματοποιούν τα κράτη μέλη για τη χορήγηση των ενισχύσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχεία α) και β) είναι επιλέξιμες από το Ταμείο μέχρι ποσού 4 500 ECU κατ' άτομο που παρακολούθησε πλήρη σειρά μαθημάτων ή πρακτικών ασκήσεων. Εντούτοις, οι δράσεις που έχουν ήδη λάβει ενίσχυση από το Κοινωνικό Ταμείο δεν συνυπολογίζονται στη χρηματοδοτική συμμετοχή βάσει του παρόντος άρθρου.

Οι δράσεις που αποτελούν αντικείμενο του παρόντος άρθρου δεν καλύπτουν τα μαθήματα ή περιόδους πρακτικής άσκησης που αποτελούν μέρος κανονικών προγραμμάτων ή συστημάτων της μέσης ή ανώτερης γεωργικής εκπαίδευσης.

Άρθρο 22

1. Η Κοινότητα μπορεί να χρηματοδοτεί μέσω του Ταμείου:

— τη πραγματοποίηση πρότυπων σχεδίων που αποσκοπούν να επιδείξουν στους γεωργούς τις πραγματικές δυνατότητες των συστημάτων, μεθόδων και τεχνικών παραγωγής που αντιστοιχούν στους στόχους του καθεστώτος ενισχύσεων, που προβλέπει το άρθρο 3 παράγραφος 1,

— τα αναγκαία μέτρα για τη διάδοση, σε κοινοτικό επίπεδο, των αποτελεσμάτων των εργασιών και των πειραμάτων στον τομέα της βελτίωσης των γεωργικών διαρθρώσεων,

— την πραγματοποίηση μελετών για την εκτίμηση της οικονομικής αποτελεσματικότητας των μέτρων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

2. Οι χρηματοδοτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αποφασίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 25.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

Γενικές και χρηματοδοτικές διατάξεις

Άρθρο 23

1. Η προβλεπόμενη περίοδος για την πραγματοποίηση της κοινής δράσης λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 1994.

2. Στο τέλος περιόδου πέντε ετών από την έναρξη της ισχύος του παρόντος κανονισμού, οι λεπτομέρειες εφαρμογής του θα επανεξεταστούν από το Συμβούλιο μετά από πρόταση της Επιτροπής.

3. Το συνολικό προβλεπόμενο κόστος της κοινής δράσης το οποίο βαρύνει το Ταμείο ανέρχεται σε 1 988 εκατομμύρια ECU για τα πρώτα πέντε έτη.

Άρθρο 24

1. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή:

— τα σχέδια των νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων που πρόκειται να θεσπίσουν κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων σχετικά με το άρθρο 8,

— τις υφιστάμενες διατάξεις που επιτρέπουν την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

2. Διαβιβάζοντας τα σχέδια των νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων και τις ήδη ισχύουσες διατάξεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη επισημαίνουν τη διασύνδεση που υπάρχει σε περιφερειακό επίπεδο ανάμεσα στα εν λόγω μέτρα, αφενός, και την οικονομική κατάσταση και τα χαρακτηριστικά της γεωργικής διάρθρωσης, αφετέρου.

3. Όσον αφορά τα σχέδια που γνωστοποιούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1 πρώτη περίπτωση, η Επιτροπή εξετάζει αν πληρούνται οι όροι για τη χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας στη δράση που αναφέρεται στο άρθρο 1, ανάλογα με το κατά πόσον είναι σύμφωνα προς τον παρόντα κανονισμό και λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους του κανονισμού, καθώς και την απαραίτητη διασύνδεση μεταξύ των διαφόρων μέτρων. Μέσα σε δύο μήνες μετά τη γνωστοποίηση, η Επιτροπή διατυπώνει γνώμη για το θέμα αυτό, μετά από διαβούλευση της Μόνιμης Επιτροπής Γεωργικών Διαρθρώσεων.

4. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3, αμέσως μετά την έγκρισή τους.

Άρθρο 25

1. Όσον αφορά τις διατάξεις που γνωστοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση και παράγραφος 4, η Επιτροπή εξετάζει αν πληρούνται οι όροι για τη χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας στην κοινή δράση, που αναφέρεται στο άρθρο 1, ανάλογα με το κατά πόσον είναι σύμφωνες προς τον παρόντα κανονισμό, και λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους του κανονισμού, καθώς και την απαραίτητη σύνδεση μεταξύ των διαφόρων μέτρων. Μέσα σε δύο μήνες μετά τη γνωστοποίηση, ο εκπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στη Μόνιμη Επιτροπή Γεωργικών Διαρθρώσεων σχέδιο απόφασης σχετικά με το θέμα αυτό, μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή του ΕΓΤΠΕ για τις χρηματοδοτικές πλευρές του θέματος.

2. Η Μόνιμη Επιτροπή Γεωργικών Διαρθρώσεων διατυπώνει τη γνώμη της μέσα σε προθεσμία που ορίζει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα των υποβαλλομένων σε εξέταση θεμάτων. Αποφαίνεται με πλειοψηφία 45 ψήφων, δεδομένου ότι οι ψήφοι των κρατών μελών σταθμίζονται βάσει του άρθρου 148 παράγραφος 2 της συνθήκης. Ο πρόεδρος δεν συμμετέχει στη ψηφοφορία.

3. Η Επιτροπή εκδίδει της απόφαση. Εντούτοις, αν η απόφαση δεν συμφωνεί με τη γνώμη την οποία έχει διατυπώσει η Μόνιμη Επιτροπή Γεωργικών Διρθρώσεων, η απόφαση γνωστοποιείται αμέσως στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να αναβάλει επί ένα μήνα το πολύ, από την ημερομηνία της γνωστοποίησης αυτής, την εφαρμογή της απόφασης.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία ψηφοφορίας που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης, μπορεί να λάβει διαφορετική απόφαση μέσα σε προθεσμία ενός μηνός.

Άρθρο 26

1. Είναι επιλέξιμες από το Ταμείο οι δαπάνες που πραγματοποιούν τα κράτη μέλη στα πλαίσια των δράσεων που προβλέπονται στα άρθρα 3 έως 7, 9 έως 17, 20 και 21.

2. Το Ταμείο επιστρέφει στα κράτη μέλη 25 % των επιλέξιμων δαπανών στο πλαίσιο των δράσεων που προβλέπονται στα άρθρα 3 έως 7, 13 έως 17 και στο άρθρο 20. Το ποσοστό αυτό φθάνει τα:

— 50 % για τις ενισχύσεις στις επενδύσεις των άρθρων 3 και 4 που αφορούν τις μειονεκτικές περιοχές της Δυτικής Ιρλανδίας, της Ελλάδας και του Mezzogiorno της Ιταλίας, συμπεριλαμβανομένων των νησιών,

— 50 % για τις ειδικές ενισχύσεις που χορηγούνται στους κατόχους γεωργικών εκμεταλλεύσεων ηλικίας κάτω των 40 ετών, που αναφέρονται στο άρθρο 7,

— 50 % για την εξισωτική αποζημίωση του άρθρου 14 που αφορά τις περιοχές της Ελλάδας, της Ιρλανδίας, της Ιταλίας και των υπερπόντιων διαμερισμάτων της Γαλλίας,

— 50 % για τις ενισχύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 17 και αφορούν, σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1, τις περιοχές της Ελλάδας, της Ιταλίας και των υπερπόντιων διαμερισμάτων της Γαλλίας.

Επιπλέον, το Ταμείο μπορεί να επιστρέψει στα κράτη μέλη ποσό ίσο με το 25 % των επιλέξιμων δαπανών στα πλαίσια των δράσεων που προβλέπονται στα άρθρα 9 έως 12 και στο άρθρο 21.

3. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής της παραγράφου 2 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70.

Άρθρο 27

1. Τα μέτρα που εγκρίνουν τα κράτη μέλη δεν μπορούν να απολαύουν χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας παρά μόνον εάν έχει ληφθεί ευνοϊκή απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 25 για τις σχετικές διατάξεις.

2. Η χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας αφορά τις επιλέξιμες δαπάνες που προκύπτουν από τις ενισχύσεις, η χορήγηση των οποίων έχει αποφασιστεί μετά την ημερομηνία της έναρξης της ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 28

1. Οι αιτήσεις επιστροφής αναφέρονται στις δαπάνες που πραγματοποιούν τα κράτη μέλη κατά τη διάρκεια ενός ημερολογιακού έτους και υποβάλλονται στην Επιτροπή πριν από την 1η Ιουλίου του επομένου έτους.

2. Η συνδρομή του Ταμείου αποφασίζεται σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70.

3. Η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει προκαταβολές.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70.

Άρθρο 29

Κάθε χρόνο, πριν από την 1η Αυγούστου, εξετάζονται τα ισχύοντα κοινοτικά και εθνικά μέτρα τα σχετικά με τον παρόντα κανονισμό, στα πλαίσια της ετήσιας έκθεσης που η Επιτροπή υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο και για την οποία τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή όλα τα απαραίτητα στοιχεία.

Το Συμβούλιο εκτιμά τα αποτελέσματα των μέτρων αυτών λαμβάνοντας υπόψη το ρυθμό εξέλιξης των διαρθρώσεων που είναι απαραίτητες για την επίτευξη των στόχων της κοινής γεωργικής πολιτικής, τις επιπτώσεις στους στόχους παραγωγής της Κοινότητας, τις επιπτώσεις στην αρμονική ανάπτυξη των περιοχών της Κοινότητας, καθώς και τις οικονομικές συνέπειες των εν λόγω μέτρων.

Θεσπίζει, ενδεχομένως, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43 της συνθήκης, τις αναγκαίες διατάξεις.

Άρθρο 30

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν συμπληρωματικούς όρους για την εκτέλεση των μέτρων ενίσχυσης που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 31

Με την επιφύλαξη των άρθρων 8 και 13, ο παρών κανονισμός δεν επηρεάζει τη δυνατότητα των κρατών μελών να λαμβάνουν, στον τομέα του παρόντος κανονισμού, μέτρα συμπληρωματικής ενίσχυσης με προϋποθέσεις ή μεθόδους χορήγησης διαφορετικές από εκείνες που προβλέπει ο κανονισμός αυτός ή με ποσά που υπερβαίνουν τα τιθέμενα ανώτατα όρια, υπό τον όρο ότι τα μέτρα αυτά θα είναι σύμφωνα με τα άθρα 92 έως 94 της συνθήκης.

Άρθρο 32

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με τον παρόντα κανονισμό μέσα σε προθεσμία 6 μηνών από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του.

Συγχρόνως, προβλέπουν τρόπους αποτελεσματικού ελέγχου στοιχείων που χρησιμοποιούνται κατά τον υπολογισμό των επιλέξιμων από το Ταμείο χορηγούμενων ενισχύσεων.

2. Εντούτοις, οι απαγορεύσεις και οι περιορισμοί που προβλέπονται στο άρθρο 3 και στο άρθρο 8 παράγραφος 4, εφαρμόζονται στις αιτήσεις που θα υποβληθούν μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

ΤΙΤΛΟΣ IX

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 33

1. Από την 1η Ιανουαρίου 1985, η ημερομηνία «31 Δεκεμβρίου 1984» αντικαθίσταται από την ημερομηνία «30 Σεπτεμβρίου 1985» στις ακόλουθες διατάξεις:

— άρθρο 16 παράγραφος 1 της οδηγίας 72/159/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 1972 σχετικά με τον εκσυγχρονισμό των γεωργικών εκμεταλλεύσεων [1],

— άρθρο 7 παράγραφος 1 της οδηγίας 72/160/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 1972 σχετικά με την ενθάρρυνση της παύσης της γεωργικής δραστηριότητας και της διάθεσης της χρησιμοποιούμενης γεωργικής έκτασης με σκοπό τη βελτίωση των διαρθρώσεων [2],

— άρθρο 9 παράγραφος 1 της οδηγίας 72/161/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 1972 σχετικά με την κοινωνικοοικονομική ενημέρωση και την επαγγελματική ειδίκευση των εργαζομένων στη γεωργία [3],

— άρθρο 4 της απόφασης 76/402/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 6ης Απριλίου 1976 περί του επιπέδου επιδοτήσεως του επιτοκίου που προβλέπεται στην οδηγία 72/159/ΕΟΚ [4],

— άρθρο 5 της απόφασης 81/598/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουλίου 1981 περί του επιπέδου επιδοτήσεως του επιτοκίου που προβλέπεται στην οδηγία 72/159/ΕΟΚ [5],

— άρθρο 3 της απόφασης 82/438/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1982 περί της δυνατότητας ορισμένων κρατών μελών να αυξήσουν το επίπεδο επιδοτήσεως των επιτοκίων που προβλέπεται στην οδηγία 72/159/ΕΟΚ [6].

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 32 παράγραφος 2, παύουν να ισχύουν κατά την ημερομηνία αυτή:

— η οδηγία 72/159/ΕΟΚ,

— η οδηγία 72/160/ΕΟΚ,

— η οδηγία 72/161/ΕΟΚ,

— τα άρθρα 4 έως 17 της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ,

— ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1945/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί περιορισμών των ενισχύσεων για επενδύσεις στον τομέα της παραγωγής χοιροειδών [7],

— ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1946/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί περιορισμών των ενισχύσεων για επενδύσεις στον τομέα της παραγωγής γάλακτος [8].

3. Η οδηγία 75/268/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

α) στο άρθρο 1, το τελευταίο τμήμα της πρώτης φράσης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«..., δίδεται στα κράτη μέλη η άδεια να καθιερώσουν τις ειδικές ενισχύσεις που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 797/85 του Συμβουλίου της 12ης Μαρτίου 1985 για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων (*), οι οποίες αποσκοπούν στην ενθάρρυνση των γεωργικών δραστηριοτήτων και στη βελτίωση του εισοδήματος των γεωργών στις εν λόγω περιοχές.

(*) ΕΕ αριθ. L 93 της 30. 3. 1985, σ. 1.»·

β) στο άρθρο 3, η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το εξής κείμενο:

«5. Μπορούν να εξομοιωθούν με τις μειονεκτικές περιοχές, κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, οι ζώνες μικρής έκτασης με ειδικά μειονεκτήματα και στις οποίες η διατήρηση της γεωργικής δραστηριότητας, η οποία υπόκειται, ενδεχομένως, σε ορισμένες ειδικές προϋποθέσεις, είναι αναγκαία για να εξασφαλίζονται η διατήρηση του περιβάλλοντος, η συντήρηση του φυσικού χώρου, οι τουριστικές τους δυνατότητες, ή για λόγους προστασίας των ακτών. Η έκταση του συνόλου των περιοχών αυτών δεν μπορεί να υπερβαίνει σε ένα κράτος μέλος το 4 % της έκτασης του κράτους αυτού.».

Άρθρο 34

1. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1820/80 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1980 περί επιταχύνσεως της γεωργικής αναπτύξεως στις μειονεκτικές περιοχές της δυτικής Ιρλανδίας [9], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3073/82 [10], τροποποιείται ως εξής:

α) στο άρθρο 10, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Στα πλαίσια της ειδικής δράσης, οι ενισχύσεις στις επενδύσεις χορηγούνται στους κατόχους εκμεταλλεύσεων:

α) που πληρούν τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) και παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 797/85 του Συμβουλίου της 12ης Μαρτίου 1985 για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων (*), και των οποίων το σχέδιο βελτίωσης των εκμεταλλεύσεών τους ευνοεί ιδιαίτερα την εκτροφή βοοειδών που προορίζονται για την παραγωγή κρέατος ή/και την εκτροφή προβάτων·

(1) ΕΕ αριθ. L 96 της 23. 4. 1972, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 96 της 23. 4. 1972, σ. 9.
(3) ΕΕ αριθ. L 96 της 23. 4. 1972, σ. 15.
(4) ΕΕ αριθ. L 108 της 26. 4. 1976, σ. 39.
(5) ΕΕ αριθ. L 220 της 6. 8. 1981, σ. 27.
(6) ΕΕ αριθ. L 193 της 3. 7. 1982, σ. 39.
(7) ΕΕ αριθ. L 197 της 20. 7. 1981, σ. 31.
(8) ΕΕ αριθ. L 197 της 20. 7. 1981, σ. 32.
(9) ΕΕ αριθ. L 180 της 14. 7. 1980, σ. 1.
(10) ΕΕ αριθ. L 325 της 20. 11. 1982, σ. 1.

β) που τηρούν απλοποιημένη λογιστική, από την έναρξη ήδη της εφαρμογής του σχεδίου βελτίωσης που αναφέρει το στοιχείο α).

(*) ΕΕ αριθ. L 93 της 30. 3. 1985, σ. 1.» ·

β) στο άρθρο 10 διαγράφεται η παράγραφος 2 ·

γ) στο άρθρο 11, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η χορήγηση των ενισχύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 υπόκειται στις διατάξεις των άρθρων 3 έως 6, του άρθρου 7 σημείο 2 και του άρθρου 8 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 797/85. Η χορήγηση των ενισχύσεων που αναφέρει το άρθρο 8 παράγραφος 1 του τελευταίου αυτού κανονισμού δεν λαμβάνεται υπόψη κατά τις, δυνάμει του άρθρου 22, επιστροφές.».

2. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αιθ. 1939/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί ολοκληρωμένου αναπτυξιακού προγράμματος για τις Western Isles της Σκωτίας (Outer Hebrides) [1] τροποποιείται ως εξής:

α) στο άρθρο 1 διαγράφεται η παράγραφος 3 ·

β) στο άρθρο 5 παράγραφος 2, η πρώτη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— οι όροι και τα κριτήρια των προβλεπομένων μέτρων ενίσχυσης· όταν προβλέπονται μέτρα ενίσχυσης για τις επενδύσεις στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις, οι ενισχύσεις αυτές υπόκεινται στις διατάξεις των άρθρων 3 έως 6, του άρθρου 7 σημείο 2 και του άρθρου 8 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 797/85 του Συμβουλίου της 12ης Μαρτίου 1985 για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων (*). Η χορήγηση των ενισχύσεων που αναφέρει το άρθρο 8 παράγραφος 1 αυτού του τελευταίου κανονισμού δεν υπολογίζεται κατά την, δυνάμει του άρθρου 7, επιστροφή.

(*) ΕΕ αριθ. L 93 της 30. 3. 1985, σ. 1.» ·

γ) στο άρθρο 5 παράγραφος 3, η τρίτη και η τέταρτη σειρά αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«... διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 25 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 797/85, αφού η μόνιμη επιτροπή ...».

3. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1940/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί ολοκληρωμένου αναπτυξιακού προγράμματος για το διαμέρισμα της Lozère [2] τροποποιείται ως εξής:

α) στο άρθρο 1, διαγράφεται η παράγραφος 3 ·

β) στο άρθρο 5 παράγραφος 2, η δεύτερη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— Οι όροι και τα κριτήρια των προβλεπομένων μέτρων ενίσχυσης· όταν προβλέπονται μέτρα ενίσχυσης για τις επενδύσεις στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις, οι ενισχύσεις αυτές υπόκεινται στις διατάξεις των άρθρων 3 έως 6, του άρθρου 7 σημείο 2 και του άρθρου 8 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 797/85 του Συμβουλίου της 12ης Μαρτίου 1985 για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων (*). Η χορήγηση των ενισχύσεων που αναφέρει το άρθρο 8 παράγραφος 1 αυτού του τελευταίου κανονισμού δεν υπολογίζεται κατά την, δυνάμει του άρθρου 7, επιστροφή.

(*) ΕΕ αριθ. L 93 της 30. 3. 1985, σ. 1.» ·

γ) στο άρθρο 5 παράγραφος 3, η τρίτη και η τέταρτη σειρά αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«... διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 25 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 797/85, αφού η μόνιμη επιτροπή ...».

4. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1942/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί επιταχύνσεως της γεωργικής αναπτύξεως στις μειονεκτικές περιοχές της Βορείου Ιρλανδίας [3] τροποποιείται ως εξής:

α) στο άρθρο 10, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Στα πλαίσια της ειδικής δράσης που αναφέρει το άρθρο 8 παράγραφος 1, οι ενισχύσεις στις επενδύσεις χορηγούνται στους κατόχους εκμεταλλεύσεων:

α) που πληρούν τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) και παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 797/85 του Συμβουλίου της 12ης Μαρτίου 1985 για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων (*), και των οποίων το σχέδιο ουσιαστικής βελτίωσης της εκμετάλλευσής τους ευνοεί ιδιαίτερα την εκτροφή βοοειδών που προορίζονται για την παραγωγή κρέατος ή/και την εκτροφή προβατοειδών ·

β) που τηρούν απλοποιημένη λογιστική από την έναρξη ήδη της εφαρμογής του σχεδίου βελτίωσης που αναφέρει το στοιχείο α).

(*) ΕΕ αριθ. L 93 της 30. 3. 1985, σ. 1.» ·

β) στο άρθρο 10 διαγράφεται η παράγραφος 2 ·

γ) στο άρθρο 11, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η χορήγηση των ενισχύσεων που αναφέρει το άρθρο 10 παράγραφος 1 υπόκειται στις διατάξεις των άρθρων 3 έως 6, καθώς και του άρθρου 7 σημείο 2 και του άρθρου 8 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 797/85. Η χορήγηση των ενισχύσεων που αναφέρει το άρθρο 8 παράγραφος 1 του τελευταίου αυτού κανονισμού δεν υπολογίζεται κατά την, δυνάμει του άρθρου 14, επιστροφή.».

(1) ΕΕ αριθ. L 197 της 20. 7. 1981, σ. 6.
(2) ΕΕ αριθ. L 197 της 20. 7. 1981, σ. 9.
(3) ΕΕ αριθ. L 197 της 20. 7. 1981, σ. 17.

5. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1944/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί θεσπίσεως κοινής δράσεως για την προσαρμογή και τον εκσυγχρονισμό της διαρθρώσεως της παραγωγής βοείου, προβείου και αιγείου κρέατος στην Ιταλία [1] τροποποιείται ως εξής:

α) στο άρθρο 2 διαγράφεται η παράγραφος 1·

β) στο άρθρο 2, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Τα προγράμματα και οι ενδεχόμενες προσαρμογές τους εξετάζονται και εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 25 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 797/85 του Συμβουλίου της 12ης Μαρτίου 1985 για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων (*).

(*) ΕΕ αριθ. L 93 της 30. 3. 1985, σ. 1.»·

γ) στο άρθρο 3 παράγραφος 1, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) ενισχύσεις για τον εκσυγχρονισμό, την ορθολογική διευθέτηση και την κατασκευή στάβλων στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις, που να ανταποκρίνονται στις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) και παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 797/85, και των οποίων το σχέδιο ουσιαστικής βελτίωσης καταδεικνύει ότι:

— με την ολοκλήρωση του σχεδίου βελτίωσης, το τμήμα των πωλήσεων που θα προέρχεται από την παραγωγή βοείου κρέατος και από τη συνολική παραγωγή των τομέων των προβατοειδών και των αιγοειδών σε σχέση με το σύνολο των πωλήσεων της εκμετάλλευσης δεν μειώνεται και υπερβαίνει το 40 % των συνολικών πωλήσεων της εκμετάλλευσης,

— οι στάβλοι ανταποκρίνονται στους όρους υγιεινής που προβλέπονται από τις κοινοτικές διατάξεις.»·

δ) στο άρθρο 3, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η χορήγηση των ενισχύσεων που αναφέρει η παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) υπόκειται στις διατάξεις των άρθρων 3 έως 6, του άρθρου 7 σημείο 2 και του άρθρου 8 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 797/85. Η χορήγηση των ενισχύσεων που αναφέρει το άρθρο 8 παράγραφος 1 του τελευταίου αυτού κανονισμού, δεν υπολογίζεται κατά την, δυνάμει του άρθρου 6, επιστροφή.».

6. Η οδηγία 81/527/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 για την ανάπτυξη της γεωργίας στα υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα [2] τροποποιείται ως εξής:

α) στο άρθρο 1 διαγράφεται η παράγραφος 2·

β) στο άρθρο 2 παράγραφος 2, η τρίτη και τέταρτη σειρά αντικαθίστανται με το ακόλουθο κείμενο:

«... διαδικασία που αναφέρει το άρθρο 25 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 797/85 του Συμβουλίου της 12ης Μαρτίου 1985 για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων (*) μετά από διαβούλευση της Επιτροπής του Ταμείου.

(*) ΕΕ αριθ. L 93 της 30. 3. 1985, σ. 1.»

7. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1975/82 του Συμβουλίου της 19ης Ιουλίου 1982 για την επιτάχυνση της γεωργικής ανάπτυξης σε ορισμένες περιοχές της Ελλάδας [3], τροποποιείται ως εξής:

α) στο άρθρο 10, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Οι ενισχύσεις που αναφέρει η παράγραφος 1 στοιχεία α) και β), καθώς και οι ενισχύσεις σε περίπτωση αγοράς αναπαραγωγικών ζώων από τους κατόχους μεμονωμένων εκμεταλλεύσεων που αναφέρει η παράγραφος 1 στοιχείο γ), χορηγούνται στους κατόχους εκμεταλλεύσεων που ανταποκρίνονται στους όρους του άρθρου 2 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) και παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 797/85 του Συμβουλίου της 12ης Μαρτίου 1985 για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων (*), και των οποίων το σχέδιο βελτίωσης καταδεικνύει:

— ότι οι προβλεπόμενες επενδύσεις ανέρχονται τουλάχιστον σε 2 500 ECU για κάθε εκμετάλλευση,

— ότι, με την ολοκλήρωση του σχεδίου, το τμήμα των πωλήσεων που θα προέρχεται από την παραγωγή βοείου κρέατος και από τη συνολική παραγωγή των τομέων προβατοειδών και αιγοειδών, σε σχέση με το σύνολο των πωλήσεων της εκμετάλλευσης, δεν μειώνεται και υπερβαίνει το 40 % των συνολικών πωλήσεων της εκμετάλλευσης,

— ότι οι στάβλοι ανταποκρίνονται στους όρους υγιεινής που προβλέπονται από τις κοινοτικές διατάξεις.

(*) ΕΕ αριθ. L 93 της 30. 3. 1985, σ. 1.»·

β) στο άρθρο 10, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται με το ακόλουθο κείμενο:

«3. Η χορήγηση των ενισχύσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α), β) και γ) υπόκειται στις διατάξεις των άρθρων 3 έως 6, του άρθρου 7 σημείο 2 και του άρθρου 8 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 797/85. Η χορήγηση των ενισχύσεων που αναφέρει το άρθρο 8 παράγραφος 1 δεν υπολογίζεται κατά την, δυνάμει του άρθρου 18, επιστροφή.».

[1] ΕΕ αριθ. L 197 της 20. 7. 1981, σ. 27.
[2] ΕΕ αριθ. L 197 της 20. 7. 1981, σ. 38.
[3] ΕΕ αριθ. L 214 της 22. 7. 1982, σ. 1.

8. Οι τροποποιήσεις των κανονισμών και των οδηγιών που αναφέρονται στις παραγράφους 1 έως 7 εφαρμόζονται στις ενισχύσεις, η απόφαση χορήγησης των οποίων είναι μεταγενέστερη από την ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να ισχύει ο παρών κανονισμός.

9. Στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 355/77 του Συμβουλίου της 15ης Φεβρουαρίου 1977, που αφορά κοινή δράση για τη βελτίωση των συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων και των προϊόντων αλιείας [1], το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται με το ακόλουθο κείμενο:

«στ) με την επιφύλαξη απόφασης βάσει του άρθρου 5 δεύτερο εδάφιο, τη συλλογή βασικών προϊόντων εδάφους, υπό την προϋπόθεση ότι ο σχετικός εξοπλισμός δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο οικονομικής συνεισφοράς της Κοινότητας βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 797/85 του Συμβουλίου της 12ης Μαρτίου 1985 για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαθρώσεων και εφόσον πρόκειται συγχρόνως:

(*) ΕΕ αριθ. L 93 της 30. 3. 1985, σ. 1.».

Άρθρο 35

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Απριλίου 1985.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 12 Μαρτίου 1985.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

F. M. PANDOLFI

(1) ΕΕ αριθ. L 51 της 23. 2. 1977, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πίνακας μετατροπής των βοοειδών, ιπποειδών, προβάτων και αιγών σε μονάδες ζώντος ζώου (MZZ) (που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 στοιχείο α)

Ταύροι, αγελάδες και άλλα βοοειδή ηλικίας άνω των 2 ετών, άλογα ηλικίας άνω των 6 μηνών:	1,0 MZZ
Βοοειδή από 6 μηνών έως 2 ετών:	0,6 MZZ
Πρόβατα:	0,15 MZZ
Αίγες:	0,15 MZZ

Οι συντελεστές που αφορούν τα πρόβατα και τις αίγες εφαρμόζονται στα ανώτατα και κατώτατα ποσά ανά MZZ που ορίζονται στο άρθρο 15 παράγραφος 1.